

Εορτάσθηκε η Επέτειος της απελευθέρωσης της Χαλάστρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 22 Οκτωβρίου 2019, το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, κ. Παντελεήμων, λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Χαλάστρας με την ευκαιρία του εορτασμού της επετείου της απελευθέρωσης της πόλεως.

Στο τέλος, τελέστηκε Δοξολογία με την παρουσία των τοπικών αρχών και ακολούθησε τρισάγιο πεσόντων, κατάθεση στεφάνων και μαθητική παρέλαση.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ:

Λίγες ημέρες πριν από τὰ Ἐλευθέρια τῆς πρωτεύουσας τῆς Μακεδονίας μας, τῆς Θεσσαλονίκης, ἐορτάζει τὰ Ἐλευθέρια της ἡ πόλη μας, ἡ Χαλάστρα. Καί αὐτή τήν ἡμέρα τῶν Ἐλευθερίων πανηγυ-ρί-ζουμε σήμερα δοξάζοντας τόν Θεό γιά τό μεγάλο δῶρο πού μᾶς χάρισε.

Δέν ἔχει σημασία ἂν ἡ πόλη μας εἶναι μικρή, πολύ πιά μικρή ἀπό τή Θεσσαλονίκη, ἡ χαρά εἶναι ἡ ἴδια, γιατί καί ἡ ἐλευθερία ἔχει τήν ἴδια σημασία εἴτε εἶναι μικρή εἴτε εἶναι μεγάλη ἡ πόλη πού ἀπελευθερώ-νεται.

Ἡ σημασία εἶναι ἡ ἴδια, γιατί καί οἱ κάτοικοι τῆς Χαλάστρας, οἱ πα-τέρες μας, προσδοκοῦσαν μέ τήν ἴδια λαχτάρα, ὅπως καί οἱ κάτοικοι τῆς Θεσσαλονίκης, τόν

έλληνικό στρατό για να τους απελευθερώσει από τον Τουρκικό ζυγό, που τους καταπίεζε σχεδόν 500 χρόνια.

Καί αν οι πατέρες μας χαιρόταν έξί-σου μέ τους Θεσσαλονικείς για την απελευθέρωσή της, έμεϊς οι από-γονοί τους, έχουμε κάθε λόγο να χαιρόμεθα περισσότερο και να υπερηφανευόμεθα περισσότερο, γιατί οι πατέρες μας ήταν αυτοί που βοήθησαν τον έλληνικό στρα-τό να φθάσει έγκαίρως στη Θεσσα-λονίκη, πριν να προλάβουν οι Βούλ-γα-ροι να μπούν στην πόλη και να την παραλάβουν από τους Τούρκους.

Είναι γνωστά τά ιστορικά γεγο-νό-τα σέ όλους σας. Είναι γνωστό τό εύφυές τέχνασμα του συμπολίτη μας Γεωργίου Νταλιγκάρη, που πρότεινε μία απλή λύση στους έπι-κεφαλής του έλληνικού στρατού, οι όποιοι άγωνιοΰσαν, γιατί ή κα-τα-στροφή τής γέφυρας του ποτα-μού Άξιοΰ από τους Τούρκους δέν τους επέτρεπε να συνεχίσουν την πορεία τους προς τή Θεσσαλονίκη, μέ άγνωστες εκείνη τή στιγμή συνέ-πειες.

Έτσι ή εύστροφία ενός ανθρώ-που, του Γεωργίου Νταλιγκάρη, και ή προθυμία όλων τών Χαλα-στηνών να προσφέρουν ό,τι ξύ-λινο είχαν στά σπίτια τους, πόρτες, παράθυρα, βάρκες, βαρέλια, σανί-δια και να τά δέσουν μέ σχοινιά, ώστε να κατασκευάσουν γρήγορα μία πλωτή γέφυρα που θά έδινε τή δυνατότητα στον έλληνικό στρατό να περάσει τον Άξιό και να φθάσει έγκαίρως στη Θεσσαλονίκη, αυξά-νει και τή χαρά μας και την υπε-ρηφάνειά μας για τους πατέρες μας, που όχι μόνο άγωνίσθηκαν στον Μακεδονικό άγώνα για την απε-λευθέρωση τής πατρίδας μας αλλά συνέβαλαν μέχρι και την τε-λευταία στιγμή, για να γίνει ή έλ-πί-δα και ή προσδοκία τής έλευθε-ρίας πραγματικότητα.

Και δέν είναι μόνο αυτό τό γε-γο-νός που μάς κάνει υπερήφα-νους για τους πατέρες μας και γι' αυτή τή μικρή πόλη, την Χαλάστρα. Εί-ναι και ή προσφορά τών δύο άγίων νεομαρτύρων, του άγίου Άθανα-σίου και του άγίου Ίωάννου τών Κουλακιωτών, που μαρτύρησαν για να μήν άρνηθοΰν την πίστη τους και την άγάπη τους στην πα-τρίδα. Και είναι ακόμη ή θυσία τών τέκνων της, πενήντα λαϊκών και δύο κληρικών έθνο-μαρτύρων, που σφαγιασθηκαν έδω, στον ναό τής Παναγίας, από τον Λουμπούτ πασά, όταν πέρασε από τή Χαλά-στρα, πηγαίνοντας από τή Θεσσα-λο-νίκη στη Νάουσα για να κατα-πνί--ξει την επανάσταση τών Ναου-σαίων.

Αυτή ή θυσία και ή προσ-φορά τής Χαλάστρας και τών πατέ-ρων μας στον άγώνα για την απε-λευθέρωση τής Μακεδονίας και τής Θεσσαλο-νί-κης δέν άποτε-λεϊ μό-νο αίτία χα-ρᾶς και πανηγυρι-σμών. Άποτε-λεϊ και ένα μάθημα για όλους μας.

Άποτελεϊ ένα μά-θημα για όσους άξιολογοΰν τή σπουδαιότητα μέ τό μέγεθος, μέ

τόν πλοῦτο, μέ τή μόρ-φωση, μέ τά ἀξιώματα, καί μᾶς δι-δάσκει ὅτι μία μικρή κωμόπολη, ὅπως ἡ Χαλάστρα, μέ ἀπλούς ἀν-θρώ-πους, πού δέν εἶχαν οὔτε τε-χνι--κή ἐκπαίδευση οὔτε πτυχία οὔ-τε θέσεις, μπορεῖ νά κάνει μεγάλες θυσίες, μπορεῖ νά προσφέρει πολλά στήν πατρίδα καί τό Ἕθνος καί νά διαδρα-μα-τίσει καθοριστικό ρόλο στήν ἐξέ-λιξη τῶν γεγονότων.

Καί ἀκόμη ἀποτελεῖ ἕνα μάθημα γιά ὅλους ἐκείνους πού ἐμπιστεύ-ονται τούς ἰσχυρούς καί προσφεύ-γουν ἀποκλειστικά στή δύναμη τῶν ὅπλων καί τῶν τεχνικῶν μέ-σων, διδάσκοντάς μας ὅτι συχνά ὅλα αὐτά μπορεῖ νά ἀκυρωθοῦν ἀπό τά ἀπλά μέσα, τά ὁποῖα ἐκεῖνοι ὑποτιμοῦν.

Οἱ ἥρωικοί πρόγονοί μας μᾶς δι-δά-σκουν ὅμως καί κάτι ἀκόμη πού θά πρέπει νά τό ἔχουμε πά-ντο-τε κα-τά νοῦν. Καί αὐτό εἶναι ὅτι θά πρέπει ὅλοι μας καί ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς ξεχωριστά νά ἔχουμε τή θέ-λη-ση νά βοη-θή-σουμε στόν κάθε ἀγῶνα τῆς πα-τρίδος καί τοῦ Ἕ-θνους μας.

Ἄς μὴν ὑποτιμοῦμε τήν προσφο-ρά αὐτή ὅσο ταπεινή καί ἂν εἶ-ναι. Ἄς μὴν σκεφτόμαστε ὅτι δέν μπο-ροῦ-με ἐμεῖς νά προσφέρουμε κάτι στήν πατρίδα μας. Ἄς μὴν πεί-θου-με τόν ἑαυτό μας ὅτι ἡ ὑπερά-σπιση καί τό μέλλον τῆς πατρίδος μας δέν εἶναι στή δική μας ἀρμο-διό--τη-τα καί στίς δικές μας δυνατό-τη-τες, ἀλλά εἶναι ὑπόθεση τῶν ἀρχόντων καί τοῦ στρατοῦ.

Ναί, εἶ-ναι ὄντως αὐτῶν. Ἡ πολι-τική καί ἡ στρατιω-τι-κή ἡγεσία ἔχει τήν εὐθύ-νη νά κα-τευθύνει τήν πα-τρί-δα καί νά κάνει τίς πρέπουσες κάθε φορά ἐπιλογές γιά τό συμφέ-ρον της. Ὅμως αὐτό δέν μᾶς ἀπαλ-λάσσει ἀπό τή δική μας ἀτομική καί προ-σω-πική εὐθύ-νη νά κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε γιά τό καλό καί τήν ὠφέ-λεια τῆς πα-τρί-δος μας. Μία πόρτα, μία σανίδα, μία βάρκα μπο-ροῦν νά κάνει τήν κρί-σιμη δια-φο-ρά, ὅπως μᾶς δίδα-ξαν οἱ πατέρες μας, πού δέν δίστα-σαν νά διαλύ-σουν καί τά σπίτια τους ἀκό-μη γιά χάρη τῆς πατρίδος καί τῆς ἐλευθε-ρίας.

Αὐτό μᾶς δίδαξαν καί αὐτό μᾶς δι-δάσκουν καί σήμερα: γιά τήν πα-τρί----δα καί τήν ἐλευθερία κάθε θυ-σία ἀξίζει, καί πρέπει νά εἴμαστε ἔτοιμοι νά τήν κάνουμε καί ἐμεῖς ἀνά πᾶσα στιγμή, ἐάν θέλουμε νά εἴμαστε ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας πού μᾶς χάρισαν οἱ πατέρες μας, ἐάν θέλουμε νά εἴμαστε ἀντάξιοι τῶν προγόνων μας. Γιατί σέ αὐτούς καί στόν Θεό ὀφείλουμε τήν ἐλευθερία μας καί πρέπει νά εἴμεθα πάντοτε εὐγνώμονες γι' αὐτό καί νά μὴν ξεχνοῦμε ποτέ νά ἐρχόμεθα αὐτή τήν ἡμέρα στήν ἐκκλησία γιά νά ἐκφράζουμε καί πρός τόν Θεό καί πρός τούς πατέρες μας τήν εὐγνωμοσύνη πού τούς ὀφείλουμε.